

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 152

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 martie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
20. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze în domeniul protecției și securității civile privind asistența și cooperarea în situații de urgență, semnat la Paris la 22 aprilie 2008	2	326. — Decizie pentru numirea domnului Darius Dumitru Meșca în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Române pentru Investiții Străine....	9
Acord între Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze în domeniul protecției și securității civile privind asistența și cooperarea în situații de urgență	2–6	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
378. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze în domeniul protecției și securității civile privind asistența și cooperarea în situații de urgență, semnat la Paris la 22 aprilie 2008	6	405. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru completarea Normelor tehnice privind determinarea cuantumului comisionului la fondul de risc, în procente, pentru acoperirea riscurilor financiare care decurg din garantarea de către stat a împrumuturilor contractate de persoane juridice de la instituțiile creditoare, precum și din împrumuturile contractate direct de stat și subîmprumutate beneficiarilor finali, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.603/2008	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		3.110. — Ordin al ministrului educației, cercetării și inovării privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Institutului Limbii Române	11–14
Decizia nr. 150 din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	7–8	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 167 din 10 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19, 21, 23, 24 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	8–9	Decizia nr. 34 din 22 septembrie 2008	15–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze în domeniul protecției și securității civile privind asistența și cooperarea în situații de urgență, semnat la Paris la 22 aprilie 2008**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze în domeniul protecției și securității civile privind asistența și cooperarea în situații de urgență, semnat la Paris la 22 aprilie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 27 februarie 2009.
Nr. 20.

ACORD**între Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze în domeniul protecției și securității civile privind asistența și cooperarea în situații de urgență**

Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze, denumite în continuare *părți*, conștiente de pericolul pe care catastrofele naturale și accidentele tehnologice majore îl reprezintă pentru părți, convinse de necesitatea întăririi cooperării și a schimburilor de informații dintre organismele competente ale părților în domeniul protecției și securității civile,

având în vedere Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul afacerilor interne, semnat la București la 21 februarie 1997, și, în special, titlul II al acestuia,

având în vedere prevederile Mecanismului comunitar de facilitare a întăririi cooperării în intervențiile de asistență în domeniul protecției civile, înființat prin Decizia Consiliului 2001/792/CE, Euratom, din 23 octombrie 2001,

având în vedere prevederile instrumentelor juridice bilaterale și internaționale la care părțile sau statele acestora sunt parte, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile vor stabili o cooperare în domeniul prevenirii, pregătirii și răspunsului în caz de catastrofă produsă la nivel național, județean sau local, pe teritoriul uneia dintre părți.

ARTICOLUL 2

1. Autoritățile competente ale părților dezvoltă o cooperare tehnică, științifică și operativă referitoare la:

a) planificarea, organizarea și desfășurarea activităților de prevenire și de luptă împotriva incendiilor sau împotriva consecințelor accidentelor și catastrofelor de orice natură;

b) identificarea, studierea și gestionarea situațiilor de urgență și de riscuri tehnice și industriale majore, precum și conducerea operațiunilor de intervenție;

c) medicina de urgență și de catastrofă.

2. Părțile cooperează, în limita posibilităților și disponibilităților bugetare, prin modalitățile următoare:

a) schimb de informații tehnice și specializate, de expertiză și de experiență în domeniul sistemelor naționale de avertizare și de detectare;

b) expertiza echipamentelor și materialelor utilizate în situații de urgență;

c) acțiuni de pregătire profesională;

d) schimb de documentație de specialitate;

e) consiliere tehnică;

f) schimb de experți, de formatori în domeniul formării și educării în materie de gestionare a situațiilor de urgență;

g) perfecționarea specialiștilor din domeniul urgențelor de securitate civilă în cadrul instituțiilor naționale, potrivit principiului reciprocității;

h) dezvoltarea și modernizarea sistemului integrat de gestionare a situațiilor de urgență;

i) participarea reprezentanților părților la exercițiile operaționale și/sau administrative de înlăturare a efectelor catastrofelor și de simulare a accidentelor majore și situațiilor de urgență organizate de către una sau cealaltă parte;

j) trimiterea, în funcție de disponibilitățile părții solicitate și la cererea părții solicitante, a unor echipe de ajutor, specializate în funcție de natura catastrofei.

3. Cooperarea dintre părți în cadrul prezentului acord poate include și următoarele forme:

a) promovarea de către instituțiile specializate ale părților a unor proiecte comune în domeniul prognozării, prevenirii, avertizării timpurii, evaluării, limitării sau înlăturării efectelor catastrofelor;

b) organizarea de conferințe, călătorii de studii, programe științifice, cursuri de specializare, schimburi de experiență, exerciții comune, în cadrul instituțiilor implicate din statele celor două părți;

c) schimburi de documentație referitoare la rezultatele cercetării științifice și la concluziile investigațiilor privind cauzele catastrofelor, evaluarea efectelor acestora și măsurile de protecție necesare;

d) elaborarea de proiecte comune pentru crearea și punerea în practică a unui sistem de avertizare în caz de catastrofe;

e) cercetări privind cauzele catastrofelor și evaluarea efectelor acestora.

4. Dacă se dovedește necesar în cadrul prezentului acord, comisia mixtă prevăzută la art. 6 poate stabili și alte forme de cooperare.

ARTICOLUL 3

În sensul prezentului acord, se înțelege prin:

a) *situație de urgență* — producerea unei catastrofe de origine naturală sau tehnologică, având consecințe grave din punctul de vedere al vieții omenești sau susceptibile de a avea un impact important asupra mediului înconjurător;

b) *partea solicitantă* — partea care solicită asistență celeilalte părți, sub forma trimiterii de experți, echipe de ajutor sau mijloace de acordare a ajutorului;

c) *partea solicitată* — partea care primește cererea de asistență;

d) *echipă de asistență/de acordare a ajutorului* — membrii echipei de ajutor și experți trimiși la locul producerii unei catastrofe, la cererea părții solicitante;

e) *mijloace de acordare a ajutorului* — elementele de echipament suplimentar sau alte materiale aduse pentru fiecare misiune și destinate utilizării acestora de către echipele de asistență;

f) *obiecte de echipament* — materialele, vehiculele și echipamentul personal destinate a fi utilizate de către echipele de asistență;

g) *bunuri de exploatare* — materialele necesare pentru utilizarea obiectelor de echipament sau pentru aprovizionarea echipelor de asistență;

h) *ajutoare* — bunurile materiale de primă necesitate, destinate limitării sau înlăturării efectelor catastrofelor și care sunt furnizate pentru a fi puse gratuit la dispoziția populației afectate.

ARTICOLUL 4

1. Pentru aplicarea prezentului acord, părțile desemnează ca autorități competente:

— pentru Guvernul României, Ministerul Internelor și Reformei Administrative;

— pentru Guvernul Republicii Franceze, Ministerul de Interne, al Teritoriilor de peste Mări și Colectivităților Teritoriale.

2. Părțile își notifică pe cale diplomatică orice modificare referitoare la desemnarea autorităților competente.

3. În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului acord, părțile își comunică reciproc coordonatele instituțiilor și persoanelor desemnate pentru a menține legătura în permanență. Ele vor asigura actualizarea acestor informații.

ARTICOLUL 5

1. Autoritățile competente ale părților pot încheia aranjamente pentru a implementa cooperarea tehnică prevăzută prin prezentul acord.

2. În funcție de nevoi, experții celor două părți organizează întâlniri având ca temă schimbul de experiență în domeniul gestionării situațiilor de urgență.

ARTICOLUL 6

1. Pentru aplicarea prezentului acord, se constituie Comisia mixtă româno-franceză în domeniul protecției și securității civile, ce va fi formată din reprezentanții desemnați ai celor două părți.

2. În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului acord, părțile își comunică reciproc identitatea reprezentanților desemnați ca membri în comisia mixtă.

3. Comisia mixtă se reunește regulat, alternativ, în România și Franța. De asemenea, ea poate fi convocată la cererea uneia dintre părți.

4. Cheltuielile realizării întâlnirilor comisiei mixte sunt suportate de către partea primitoare, pe bază de reciprocitate. Cheltuielile de transport internațional sunt suportate de către partea trimițătoare.

5. Comisia mixtă planifică și coordonează activitățile comune prevăzute în prezentul acord, stabilește modalitățile de realizare a schimbului de informații tehnice și specializate, urmărește și evaluează aplicarea prezentului acord și formulează propuneri în vederea continuării dezvoltării cooperării de specialitate.

6. Comisia mixtă coordonează elaborarea și aplicarea unui program anual de acțiuni, potrivit prevederilor prezentului acord.

7. Aplicarea programului anual de acțiuni se realizează în limita mijloacelor și resurselor financiare ale celor două părți.

ARTICOLUL 7

1. Fiecare parte, la cererea oficială adresată în scris, pe cale diplomatică, celeilalte părți, furnizează întreaga asistență posibilă în caz de situații de urgență. În caz de urgență, cererea de asistență poate fi formulată verbal și trebuie să fie confirmată în scris, într-un termen care să nu depășească 24 de ore.

2. În cererea de asistență partea solicitantă indică:

a) locul, data și ora producerii catastrofei, amploarea acesteia și situația în momentul formulării cererii;

b) măsurile deja întreprinse și cele planificate;

c) natura ajutorului solicitat;

d) orice altă informație necesară.

3. Aceste informații sunt actualizate în mod regulat, în funcție de evoluția situației.

4. Părțile pot conveni, în cadrul lucrărilor comisiei mixte, asupra utilizării unui formular de cerere de asistență.

5. Primirea cererii de asistență nu implică automat un răspuns pozitiv din partea părții solicitate. Fiecare parte își rezervă dreptul de a acorda sau de a nu acorda ajutoarele care îi sunt solicitate, îndeosebi în funcție de riscurile previzibile pe teritoriul său, de propriile operații aflate în curs de derulare și de disponibilitatea echipelor sale de ajutor.

6. Partea solicitată informează partea solicitantă, în cel mai scurt timp, cu privire la răspunsul pe care intenționează să-l dea cererii sale, la natura asistenței pe care o acordă, precizând componența echipelor de asistență, specialitatea experților și natura obiectelor de echipament, a mijloacelor de acordare a ajutorului și a bunurilor de exploatare pe care le aduce. De asemenea, ea trebuie să indice modul de transport utilizat pentru a se deplasa la locurile de producere a catastrofei, precum și punctul prin care se intenționează trecerea frontierei.

7. Părțile se informează reciproc cu privire la catastrofele care se produc pe teritoriul statelor lor și care necesită o asistență externă, comunicând informațiile referitoare la măsurile luate pentru a limita efectele acestora.

8. Informațiile obținute în cursul misiunilor efectuate în cadrul prezentului acord pot fi publicate, cu excepția celor care nu pot fi transmise, în virtutea legislației sau reglementărilor statului părții solicitante.

ARTICOLUL 8

În cadrul prezentului acord, asistența furnizată constă în punerea la dispoziția părții solicitante a:

- a) echipamentelor destinate înlăturării sau diminuării efectelor catastrofelor și, dacă este necesar, a personalului care le utilizează;
- b) echipelor specializate în înlăturarea efectelor catastrofelor, inclusiv în căutare-salvare etc.;
- c) ajutoarelor materiale de primă necesitate.

ARTICOLUL 9

1. În scopurile asigurării eficienței și rapidității necesare la intervenții, fiecare parte facilitează formalitățile de trecere a frontierelor sale.

2. Membrii echipelor de asistență trec frontiera de stat a părții solicitante prin punctele de trecere a frontierei, pe baza documentelor de călătorie valabile. Aceștia pot sta pe teritoriul statului părții solicitante fără titlu de ședere. Șeful echipei de asistență trebuie să dispună de o scrisoare de acreditare eliberată de către autoritatea competentă a părții solicitate, în care sunt menționați și membrii echipelor de asistență.

3. Părțile își pun reciproc la dispoziție specimene de documente de identitate valabile.

4. Cu ocazia trecerii frontierei de către echipele de acordare a ajutorului, echipamentele vor fi prezentate serviciilor vamale competente, precum și declarația de acceptare a țării de destinație și documentele prevăzute la art. 10 alin. 2.

5. În caz de extremă urgență sau dacă accesul în zona de acordare a ajutorului o impune, echipele de asistență pot trece frontiera în afara punctelor de trecere, pe baza documentelor menționate la alin. 2. În acest caz, autoritățile competente informează în prealabil autoritatea de control al trecerii frontierei.

6. Părțile convin modalitățile practice de executare și, dacă este necesar, asigură escortarea echipelor de acordare a ajutorului.

7. Membrii echipelor de asistență au dreptul de a purta propria uniformă pe teritoriul statului părții solicitante, în cazul în care aceasta face parte din echipamentul obișnuit. Părțile nu

aplică restricții cu privire la utilizarea semnelor distinctive de pe mijloacele de transport ale echipelor de asistență.

8. Pe durata îndeplinirii misiunii, membrii echipelor de asistență sunt obligați să respecte legislația națională a statului părții solicitante.

ARTICOLUL 10

1. Vehiculele folosite de către echipele de asistență și vehiculele folosite pentru transportul acestora beneficiază de următoarele facilități:

- a) dispensă de autorizație pentru traficul rutier internațional;
- b) scutire de taxă pentru utilizarea căilor publice;
- c) eliberarea gratuită a autorizației speciale de transport de către autoritatea competentă, în conformitate cu reglementările naționale, pentru vehiculele care depășesc greutatea totală, greutatea pe axe și/sau dimensiunile maxime admise, stabilite de legislația națională a statului părții solicitante;
- d) scutirea de la orice altă taxă ce se aplică vehiculelor, în afara asigurării obligatorii a vehiculelor.

2. La trecerea frontierei, șeful echipei de asistență prezintă serviciilor vamale competente o listă a obiectelor de echipament aduse pentru îndeplinirea misiunii și o listă a mijloacelor de acordare a ajutorului și a bunurilor de exploatare transportate, atestate de către autoritatea căreia îi este subordonată această echipă, cu excepția situațiilor de urgență. Aceste liste sunt anexate la scrisoarea de acreditare.

3. Echipele medicale de acordare a ajutorului ale părții solicitate intervin cu echipamentul lor regulamentar. Dotarea pentru îngrijiri de urgență a acestor echipe cuprinde medicamente care conțin substanțe clasificate drept stupefiante și psihotrope pentru a răspunde nevoilor medicale de mare urgență. Se întocmește o listă specială a substanțelor transportate. Această listă este transmisă autorităților părții solicitante. Autoritățile competente ale părților se informează reciproc cu privire la natura produselor transportate. Dacă din cauza unei catastrofe nu este posibil să se informeze, partea solicitată informează Consiliul Internațional pentru Controlul Stupefiantelor al Organizației Națiunilor Unite.

4. Medicamentele menționate la alin. 3 nu pot fi utilizate decât de către personal medical calificat, care acționează în conformitate cu dispozițiile legale și regulamentare ale părții solicitate.

5. Ajutoarele furnizate nu pot fi formate decât din produse aflate în curs de valabilitate.

6. Obiectele de echipament, precum și mijloacele de acordare a ajutorului și bunurile de exploatare care nu au fost utilizate în cursul misiunii de acordare a ajutorului trebuie să fie returnate pe teritoriul părții solicitate, cel mai târziu după 30 de zile de la încheierea intervenției.

7. Dacă împrejurări speciale nu fac posibil acest lucru, autoritatea responsabilă pentru misiunea de asistență a părții solicitate trebuie să fie informată în acest sens. Autoritatea vamală, precum și autoritățile competente ale părții solicitante sunt, de asemenea, informate cu privire la acest lucru.

8. Introducerea sau returnarea acestor produse nu este considerată de către părți drept acte comerciale în conformitate cu obligațiile impuse părților prin acordurile internaționale privind stupefiantele și substanțele psihotrope.

9. În cursul aplicării prezentului acord este interzisă introducerea armelor, munițiilor și a substanțelor explozive pe teritoriul statului părții solicitante.

ARTICOLUL 11

1. Autorităților părții solicitante le revin conducerea operațiunilor de acordare a ajutorului și transmiterea tuturor instrucțiunilor utile către responsabilul echipei de asistență a părții solicitate. Acestea îl informează mai ales cu privire la situația operativă a zonei afectate de catastrofă, stabilesc misiunile și modalitățile de îndeplinire a acestora și, dacă este necesar, pun un interpret la dispoziția echipei de asistență a părții solicitate și îi furnizează mijloacele de comunicații necesare pentru comunicarea cu comandamentul operațiunilor de acordare a ajutorului, precum și alte mijloace necesare.

2. Pentru îndeplinirea misiunii stabilite de către partea solicitantă, echipa de asistență a părții solicitate rămâne sub autoritatea exclusivă a responsabilului său.

3. Membrii echipei de asistență a părții solicitate au acces liber în toate locurile ce impun intervenția lor, în limitele zonei care le-a fost încredințată de către partea solicitantă.

4. Partea solicitată furnizează propriilor echipe de asistență echipamentul necesar pentru o funcționare autonomă pe parcursul unei perioade de cel puțin 72 de ore după sosirea lor în zona catastrofei. Partea solicitantă asigură securitatea echipelor de asistență, asistența medicală de urgență gratuită, masa, cazarea, precum și bunurile de strictă necesitate, în cazul în care stocurile echipelor de asistență s-au epuizat.

5. În caz de necesitate, aeronavele sunt alimentate pe cheltuiala părții solicitante.

6. Partea solicitată este obligată să asigure membrii echipelor de asistență trimise.

7. Partea solicitantă asigură fără întârziere primirea ajutoarelor și se asigură că distribuția acestora este efectuată exclusiv și gratuit populației sinistrate. La distribuția ajutoarelor pot participa și reprezentanți ai părții solicitate.

ARTICOLUL 12

1. Echipele de asistență își încetează activitatea și se întorc, fără întârziere, pe teritoriul statului părții solicitate în următoarele situații:

a) la încheierea misiunii;

b) la cererea părții solicitante. Aceasta poate în orice moment să-și anuleze cererea de asistență. În acest caz, partea solicitată poate solicita rambursarea cheltuielilor pe care le-a efectuat. În această situație, rambursarea se realizează imediat după ce cererea a fost formulată.

2. Dezangajarea mijloacelor puse la dispoziție în cadrul prezentului acord se efectuează potrivit modalităților de mai jos:

a) la încheierea misiunii, atunci când partea solicitantă restituie părții solicitate mijloacele pe care aceasta i le-a împrumutat, partea solicitantă trebuie să informeze cu privire la acest lucru atât responsabilul mijloacelor cu care s-a intervenit, cât și autoritățile competente ale părții solicitate;

b) când, în cursul misiunii, partea solicitată decide să întrerupă punerea la dispoziție a mijloacelor sale, atunci aceasta informează prin fax partea solicitantă care transmite imediat această informație responsabilului acestor mijloace. Decizia părții solicitate de a-și reține mijloacele trebuie să fie aplicată fără întârziere și nu poate fi pusă în discuție sub nicio formă.

3. Atunci când partea solicitată a efectuat o misiune de expertiză, aceasta este obligată să transmită părții solicitante în cel mai scurt timp un raport de expertiză.

ARTICOLUL 13

1. Pentru trimiterea echipelor de asistență, a echipamentelor și a ajutoarelor, precum și pentru executarea rapidă a operațiunilor de intervenție pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor unei catastrofe poate fi utilizat transportul aerian.

2. Intenția de a recurge la aeronave trebuie să fie adusă fără întârziere la cunoștința autorităților competente ale părții solicitate. În caz de acord cu privire la punerea la dispoziție a aeronavelor, partea solicitată trebuie să indice cât mai exact posibil tipul și numărul de înmatriculare ale aeronavei, componența echipajului și a încărcăturii, ora plecării, itinerarul prevăzut și locul de aterizare stabilit de către partea solicitantă.

3. Părțile se asigură că aeronavele pe care le utilizează în scopurile menționate la alin. 1 pot intra sau traversa fără escală spațiile aeriene ale statelor lor și pot fi autorizate să aterizeze și să decoleze în/din locurile indicate de către serviciul competent al părții solicitante, chiar dacă nu folosesc aeroporturi internaționale.

4. Zborul aeronavelor se efectuează în conformitate cu regulile Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI), rămânând aplicabilă legislația statului fiecărei părți referitoare la circulația aeriană, îndeosebi transmiterea către organele competente de control al informațiilor privind zborurile.

5. Pentru aplicarea prevederilor prezentului articol, autoritatea competentă pentru partea română este Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

ARTICOLUL 14

Cooperarea în domeniul de ajutorare în căutarea și salvarea aeronavelor în dificultate face obiectul unor acorduri sau aranjamente speciale, cu respectarea regulilor Organizației Aviației Civile Internaționale.

ARTICOLUL 15

1. Părțile renunță reciproc la orice despăgubire în caz de pagube materiale, inclusiv pagube ecologice provocate de un membru al echipelor de ajutor în cursul îndeplinirii misiunii legate de aplicarea prezentului acord, precum și la orice altă despăgubire rezultată din rănirea sau din decesul unui membru al echipei de asistență, dacă acestea s-au produs în cursul îndeplinirii misiunilor vizate de prezentul acord.

2. Dacă, pe teritoriul statului părții solicitante, în cursul îndeplinirii misiunilor prevăzute în aplicarea prezentului acord, un membru al echipei de asistență a părții solicitate cauzează un prejudiciu unei persoane fizice sau juridice, indemnizația datorată este asigurată de către partea solicitantă.

3. Dispozițiile alin. 1 și 2 nu se aplică dacă paguba a fost cauzată voluntar sau în urma unei neglijențe grave.

4. Dispozițiile prezentului articol se aplică doar în cazul pagubelor cauzate în cursul unei operațiuni de asistență, din momentul intrării pe teritoriul statului părții solicitante a echipelor de asistență până în momentul în care acestea îl părăsesc.

5. Autoritățile competente ale părților cooperează pentru evaluarea împrejurărilor în care s-au produs pagubele. În acest scop, părțile realizează schimbul tuturor elementelor de informație de care dispun.

ARTICOLUL 16

1. Pentru aplicarea dispozițiilor prezentului acord, părțile cooperează în limita posibilităților și disponibilităților lor bugetare.

2. Realizarea cooperării prevăzute în prezentul acord face obiectul unui program anual, care stabilește contribuția financiară a fiecăreia dintre părți.

3. Aplicarea programului de acțiune anual este pusă în practică în limita mijloacelor și resurselor financiare ale celor două părți.

4. Asistența este furnizată în mod gratuit, mai puțin în cazul în care părțile nu convin altfel.

5. În ceea ce privește celelalte forme de cooperare menționate la art. 2 alin. 3, în absența altor dispoziții între părți, fiecare parte își suportă propriile cheltuieli.

ARTICOLUL 17

Părțile își autorizează autoritățile competente să stabilească împreună un model de scrisoare de acreditare a listelor referitoare la introducerea, ieșirea, returnarea și tranzitul echipamentelor și ajutoarelor, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. 4 și ale art. 13 alin. 1, precum și regulile de utilizare a acestora.

ARTICOLUL 18

Prezentul acord nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor părților stipulate în alte acorduri internaționale la care acestea sunt părți.

Semnat la Paris la 22 aprilie 2008, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și franceză, toate textele fiind egal autentice.

Pentru Guvernul României,
Cristian David,
ministrul internelor și reformei administrative

Pentru Guvernul Republicii Franceze,
Michèle Alliot-Marie,
ministrul de interne, al teritoriilor de peste mări
și colectivităților teritoriale

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze în domeniul protecției și securității civile privind asistența și cooperarea în situații de urgență, semnat la Paris la 22 aprilie 2008

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze în domeniul protecției și securității civile privind asistența și cooperarea în situații de urgență, semnat la Paris la 22 aprilie 2008, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 25 februarie 2009.
Nr. 378.

ARTICOLUL 19

Orice diferend privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord este soluționat prin negocieri în cadrul comisiei mixte. În cazul în care acestea nu conduc la niciun rezultat, diferendul se soluționează pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 20

1. Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni de la data primirii ultimei notificări transmise pe cale diplomatică, referitoare la îndeplinirea de către părți a procedurilor interne cerute privind intrarea în vigoare a prezentului acord.

2. Prezentul acord se încheie pe o durată nedeterminată. Oricare parte îl poate denunța în orice moment, printr-o notificare scrisă adresată pe cale diplomatică celeilalte părți. Această denunțare produce efect după 6 luni de la data primirii notificării.

3. Denunțarea prezentului acord nu afectează executarea acțiunilor aflate în curs potrivit acordului, cu excepția cazului în care părțile decid altfel.

4. De comun acord părțile pot modifica sau completa printr-un document adițional prezentul acord. Acest document adițional va intra în vigoare potrivit procedurii prevăzute la alin. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 150

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și ale art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marinela Maier în Dosarul nr. 7211.1/55/2007 al Tribunalului Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7211.1/55/2007, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.**

Excepția a fost ridicată de Marinela Maier cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței penale nr. 231 din 28 ianuarie 2008, pronunțată de Judecătoria Arad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 15 alin. (2) și art. 16, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Arad — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale sau reglementărilor internaționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, modificată și completată prin Legea nr. 255/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): „*Constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept.*”;

— Art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995: „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit legii penale.*

(2) *De asemenea, la data intrării în vigoare a prezentei legi încetează de drept efectele oricărui act normativ, administrativ sau juridic prin care au fost recunoscute ori încuviințate activități de consultanță, reprezentare și asistență juridică contrare dispozițiilor prezentei legi.*”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției arată că aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) — *Statul român*, art. 15 alin. (2) — *Neretroactivitatea legii* și art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, precum și ale art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* — din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând aceste susțineri, Curtea observă că art. 1 din Legea nr. 51/1995 prevede caracterul liberal și independent al profesiei de avocat, iar art. 5 din aceasta dispune în legătură cu formele de organizare a activității, avocatul având opțiunea de a alege varianta în care își exercită profesia. Sub aspectele criticate, prin numeroase decizii, Curtea Constituțională a statuat că, „în concepția legiuitorului, avocatul este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. [...] Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată ca neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale”, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta. Astfel se explică de ce condițiile de organizare și exercitare a profesiei de avocat sunt prevăzute într-o lege specială.

Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că profesia de avocat se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei, astfel că niciuna dintre prevederile constituționale și convenționale invocate nu sunt nesocotite prin dispozițiile de lege criticate.

În fine, toate celelalte aspecte criticate de autorul excepției nu sunt veritabile probleme de constituționalitate, astfel că excedează competenței instanței constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marinela Maier în Dosarul nr. 72.111/55/2007 al Tribunalului Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 167

din 10 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19, 21, 23, 24 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent-șef delegat

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19, 21, 23, 24 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Star Expo” — S.R.L. în Dosarul nr. 15.668/325/2007 și de Dorinel Cezar Popa în Dosarul nr. 10.159/325/2008 ale Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.145D/2008 și nr. 2.567D/2008 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.567D/2008 la Dosarul nr. 2.145D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 1 septembrie 2008 și 3 decembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 15.668/325/2007 și nr. 10.159/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

prevederilor art. 19, 21, 23, 24 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și, respectiv, a prevederilor art. 34 alin. (1) din același act normativ.

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Societatea Comercială „Star Expo” — S.R.L. și de Dorinel Cezar Popa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției*, art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și art. 44 referitoare la *Dreptul de proprietate privată*, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*.

Judecătoria Timișoara opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19, 21, 23, 24 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele legale criticate reglementează condițiile referitoare la întocmirea și conținutul procesului-verbal de contravenție, modul de aplicare a sancțiunilor contravenționale, stabilirea despăgubirii, confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții, precum și anumite aspecte procedurale la instanța competentă să soluționeze plângerea.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost examinate din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 768 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 16 iulie 2008, și Deciziei nr. 146 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 14 martie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiate excepții identice.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19, 21, 23, 24 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Star Expo” — S.R.L. în Dosarul nr. 15.668/325/2007 și de Dorinel Cezar Popa în Dosarul nr. 10.159/325/2008 ale Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef delegat,
Afrodita Laura Tutunaru

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**pentru numirea domnului Darius Dumitru Meșca
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Române pentru Investiții Străine**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) din Legea nr. 390/2002 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Investiții Străine, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Darius Dumitru Meșca se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Române pentru Investiții Străine.

Art. 2. — Pe data prevăzută la art. 1 se abrogă Decizia primului-ministru nr. 261/2008 privind exercitarea atribuțiilor președintelui Agenției Române pentru Investiții Străine, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 19 decembrie 2008.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 10 martie 2009.
Nr. 326.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru completarea Normelor tehnice privind determinarea cuantumului comisionului la fondul de risc, în procente, pentru acoperirea riscurilor financiare care decurg din garantarea de către stat a împrumuturilor contractate de persoane juridice de la instituțiile creditoare, precum și din împrumuturile contractate direct de stat și subîmprumutate beneficiarilor finali, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.603/2008

Având în vedere prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 6.4 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice privind determinarea cuantumului comisionului la fondul de risc, în procente, pentru acoperirea riscurilor financiare care decurg din garantarea de către stat a împrumuturilor contractate de persoane juridice de la instituțiile creditoare, precum și din împrumuturile contractate direct de stat și subîmprumutate beneficiarilor finali, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.603/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 2 iunie 2008, se completează cu un nou capitol, capitolul IV, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL IV

Determinarea indicelui de corecție în cazul garanțiilor de stat acordate cu respectarea criteriilor prevăzute la pct. 3.2 «Garanții individuale» din Comunicarea CE nr. 2008/155/02

$$\text{Indice de corecție} = \frac{\text{Costuri totale aferente împrumutului contractat fără garanția statului} - \text{Costuri totale aferente împrumutului contractat cu garanția statului}}{\text{Valoarea împrumutului contractat}} \times 100 - \text{Comisionul la fondul de risc*})$$

4.4. În situația în care indicele de corecție are valori negative, corecția nu se efectuează, urmând ca garantatul să plătească comisionul de risc determinat conform pct. 2.4.”

4.1. În cazul garanțiilor de stat acordate cu respectarea criteriilor prevăzute la pct. 3.2 «Garanții individuale» din Comunicarea CE nr. 2008/155/02, indicele de corecție poate depăși valorile stabilite la pct. 3.12 din prezentele norme tehnice, astfel încât nivelul comisionului la fondul de risc să corespundă prețului pieței.

4.2. Prețul pieței reprezintă prețul contractării unui împrumut de către solicitantul garanției/entității (din același domeniu de activitate și rating similar), în aceleași condiții privind valoarea și maturitatea, obținut de pe piața financiară, fără garanție suverană.

4.3. Indicele de corecție precizat la pct. 4.1 este exprimat procentual și se determină astfel:

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 2 martie 2009.
Nr. 405.

*) Determinat în conformitate cu pct. 2.4, fără aplicarea indicelui de corecție.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI INOVĂRII

ORDIN**privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Institutului Limbii Române**

Având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 34/1999 privind înființarea Institutului Limbii Române, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 257—262 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 51/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării,

ministrul educației, cercetării și inovării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Institutului Limbii Române, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice prevedere contrară.

(2) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Institutul Limbii Române asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării și inovării,
Ecaterina Andronescu

București, 3 februarie 2009.
Nr. 3.110.

ANEXĂ

**REGULAMENT
de organizare și funcționare a Institutului Limbii Române****CAPITOLUL I****Descrierea Institutului Limbii Române**

Art. 1. — (1) Institutul Limbii Române, denumit în continuare *I.L.R.*, este organ de specialitate al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, înființat în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 34/1999 privind înființarea Institutului Limbii Române, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sediul *I.L.R.* este în municipiul București, str. Spiru Haret nr. 12, et. 2, camera 89, sectorul 1.

(3) Obiectul de activitate al *I.L.R.* este promovarea cunoașterii limbii române, sprijinirea persoanelor care învață această limbă și atestarea cunoștințelor de limba română.

Art. 2. — (1) Prin îndeplinirea atribuțiilor sale, *I.L.R.* își asumă următoarele obiective:

a) contribuția la promovarea limbii române, la însușirea și răspândirea acesteia;

b) organizarea, pe baze contractuale, a cursurilor de limba română;

c) eliberarea certificatelor autorizate care atestă cunoașterea limbii române;

d) continuarea și dezvoltarea tradiției lectoratelor românești din străinătate;

e) organizarea concursului pentru nominalizarea lectorilor care predau în universități din străinătate, în baza acordurilor interguvernamentale, protocoalelor încheiate între *I.L.R.* și instituții de învățământ superior de peste hotare sau în baza altor acte normative;

f) promovarea proiectului privind predarea cursului de Limbă, cultură și civilizație românească în unități de învățământ din state membre ale Uniunii Europene;

g) promovarea învățării limbii române ca limbă străină în unități de învățământ de peste hotare;

h) promovarea proiectului privind predarea cursului de Limbă, cultură și civilizație românească pentru copiii angajaților misiunilor diplomatice ale României din străinătate;

i) dezvoltarea și promovarea de programe de limba română în colaborare cu instituții ce promovează direct dezvoltarea limbii române și cu mass-media.

(2) Pentru realizarea obiectivelor sale, *I.L.R.* promovează parteneriate și relații de colaborare cu unități și instituții de învățământ de toate gradele, din țară și din străinătate.

Art. 3. — Prin înființarea și susținerea lectoratelor de limba română în străinătate, *I.L.R.* are ca scop predarea limbii, literaturii și civilizației românești în mediul universitar din străinătate și susținerea plății cadrelor didactice nominalizate la nivelul salariilor medii plătite în mediul universitar din statele respective.

Art. 4. — (1) Pentru realizarea obiectivelor sale, *I.L.R.* derulează proiectul privind predarea cursului de Limbă, cultură și civilizație românească în unități de învățământ din state membre ale Uniunii Europene, având ca ținte:

a) predarea cursului de Limbă, cultură și civilizație românească elevilor de origine română înscriși în unități de învățământ din țări unde prezența românească este relevantă;

b) asigurarea condițiilor necesare prezervării identității culturale pentru elevii de origine română.

(2) Proiectul privind predarea cursului de Limbă, cultură și civilizație românească pentru copiii angajaților misiunilor diplomatice ale României din străinătate vizează asigurarea condițiilor de preservare a identității culturale pentru acești copii, precum și facilitarea reintegrării lor în sistemul de educație din țară.

(3) Cursurile de limba română și atestarea nivelului de cunoștințe sunt concepute conform Cadrului comun european de referință pentru limbi. În concordanță cu politica lingvistică a Consiliului Europei, sunt vizate învățarea limbii române ca limbă străină, evaluarea gradului de însușire a acesteia și eliberarea

unor atestate corespunzător nivelurilor de competență descrise în Portofoliul lingvistic european.

(4) Prin colaborarea cu mass-media și cu instituțiile care se ocupă în mod direct cu dezvoltarea limbii române, I.L.R. urmărește dezvoltarea și derularea de proiecte și programe care să contribuie la îmbunătățirea modului de folosire a limbii române.

CAPITOLUL II

Structura organizatorică a I.L.R.

Art. 5. — (1) Structura organizatorică este formată din ansamblul persoanelor, al subdiviziunilor organizatorice și al relațiilor dintre acestea, constituite astfel încât să asigure realizarea obiectivelor I.L.R.

(2) Funcția constituie factorul care generalizează posturi asemănătoare din punctul de vedere al ariei de cuprindere, al autorității și responsabilității.

(3) Funcțiile din cadrul I.L.R. sunt:

- a) de coordonare;
- b) de conducere;
- c) de execuție;
- d) de control.

(4) Funcția de coordonare a activității I.L.R. este asigurată de un consiliu de coordonare format din 7 membri care sunt propuși de instituțiile subordonate Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, Ministerului Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, Academiei Române, Uniunii Scriitorilor din România și de alte instituții cu preocupări în domeniul promovării limbii române. Componenta Consiliului de coordonare este stabilită prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării. Președintele Consiliului de coordonare este propus de acesta și este numit în funcție prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, în condițiile legii.

(5) Funcția de conducere a activității I.L.R. este asigurată de către un director, ajutat de un director adjunct, numiți în funcție prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, în condițiile legii.

(6) Funcția de execuție este asigurată de personalul organizat, după caz, în servicii, birouri și oficii.

(7) Funcția de control este asigurată de contabilul-șef, pentru domeniul financiar-contabil, și de Oficiul juridic, în privința legalității activității I.L.R. Directorul adjunct urmărește modul în care sunt respectate și îndeplinite deciziile.

(8) Organigrama I.L.R. este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

CAPITOLUL III

Consiliul de coordonare

Art. 6. — Consiliul de coordonare este un organism cu rol consultativ. Componenta acestuia este stabilită, în conformitate cu dispozițiile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 34/1999, cu modificările și completările ulterioare, prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării. Secretarul Consiliului de coordonare este coordonatorul de programe.

Art. 7. — Atribuțiile Consiliului de coordonare sunt următoarele:

- a) avizează strategiile și planurile de activitate ale I.L.R.;
- b) avizează strategia I.L.R. de promovare a cunoașterii limbii române, de sprijinire a persoanelor care doresc să învețe această limbă și de atestare a cunoștințelor de limba română;
- c) analizează și aprobă planul de învățământ pentru cursurile de limba română.

Art. 8. — (1) Consiliul de coordonare se întrunește o dată pe trimestru în ședințe ordinare și ori de câte ori este nevoie în ședințe extraordinare.

(2) Hotărârile Consiliului de coordonare se adoptă cu majoritatea simplă a numărului total de membri.

CAPITOLUL IV

Conducerea

Art. 9. — (1) Conducerea generală a activității I.L.R. este asigurată de un director, sprijinit de un director adjunct, numiți prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, în condițiile legii.

(2) Directorul adjunct se subordonează directorului și urmărește asigurarea controlului executării deciziilor conducerii.

(3) Serviciul financiar-contabil, resurse umane și administrativ se află în subordinea directorului și în coordonarea contabilului-șef.

(4) Coordonarea directă a activității Serviciului programe este asigurată de coordonatorul de programe.

Art. 10. — Directorul I.L.R. îndeplinește următoarele atribuții:

- a) asigură conducerea întregii activități a I.L.R. și răspunde de buna desfășurare a acesteia;
- b) aprobă strategia I.L.R. de dezvoltare pe termen mediu și lung;
- c) reprezintă I.L.R. în relațiile cu persoane fizice și juridice, române sau străine, în mod direct sau prin delegații săi desemnați special în acest scop;
- d) încheie în numele I.L.R. acorduri și contracte cu persoane fizice sau juridice;
- e) exercită funcția de ordonator de credite;
- f) încadrează și concediază personalul I.L.R.;
- g) stabilește atribuțiile personalului din subordine;
- h) propune spre aprobare Ministerului Educației, Cercetării și Inovării statul de funcții;
- i) aprobă regulamentele speciale subsecvente prezentului regulament;
- j) aprobă eliberarea certificatelor de atestare a cunoștințelor de limba română;
- k) asigură aplicarea și respectarea prezentului regulament de organizare și funcționare, precum și a celorlalte dispoziții legale în vigoare;
- l) aplică reglementările în vigoare privind acordarea stimulentei salariale;
- m) aprobă, în condițiile legii, perioadele de concediu de odihnă, pe baza solicitărilor scrise, pentru personalul angajat;
- n) poate delega, în condițiile legii, competențele sale directorului adjunct sau contabilului-șef;
- o) în caz de imposibilitate de exercitare a funcției, delegă atribuțiile directorului adjunct.

Art. 11. — În îndeplinirea atribuțiilor sale, directorul emite decizii și instrucțiuni.

Art. 12. — (1) Conducerea I.L.R. aprobă, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, regulamentul de ordine interioară.

(2) Regulamentul de ordine interioară cuprinde cel puțin următoarele categorii de dispoziții:

- a) reguli privind protecția, igiena și securitatea în muncă în cadrul I.L.R.;
- b) reguli privind respectarea principiului nediscriminării și al înlăturării oricărei forme de încălcare a demnității;
- c) drepturile și obligațiile angajatorului și ale salariaților;
- d) procedura de soluționare a cererilor sau reclamațiilor individuale ale salariaților;
- e) reguli concrete privind disciplina muncii în unitate;
- f) abaterile disciplinare și sancțiunile aplicabile;
- g) reguli referitoare la procedura disciplinară;
- h) modalitățile de aplicare a altor dispoziții legale sau contractuale specifice.

CAPITOLUL V

Controlul activității I.L.R.

Art. 13. — Directorul adjunct al I.L.R. îndeplinește următoarele atribuții:

- a) urmărește executarea deciziilor de către personalul angajat al I.L.R.;
- b) sprijină activitatea directorului;
- c) îndeplinește sarcinile delegate de către director;
- d) coordonează Serviciul programe și Serviciul lectorate;
- e) îndeplinește orice alte activități prevăzute în acte normative, regulamente sau în decizii ale directorului.

Art. 14. — (1) Funcția de control este asigurată de contabilul-șef, pentru domeniul financiar-contabil, și de Oficiul juridic, în privința legalității activității I.L.R. Directorul adjunct urmărește executarea deciziilor de către personalul angajat al I.L.R.

(2) Contabilul-șef are următoarele atribuții:

- a) asigură și răspunde de organizarea și desfășurarea, potrivit prevederilor legale în vigoare, a activității financiar-contabile a I.L.R.;
- b) asigură îndeplinirea obligațiilor legale către bugetul de stat sau către terți, precum și întocmirea lucrărilor de bilanț periodice;
- c) răspunde de îndeplinirea obligațiilor ce îi revin la întocmirea bugetului de venituri și cheltuieli și cu privire la controlul financiar preventiv, potrivit legii;

d) asigură întocmirea, circuitul, arhivarea și conservarea documentelor justificative, care stau la baza înregistrărilor contabile;

e) sesizează directorul în legătură cu nerespectarea disciplinei financiar-contabile, precum și cu normele nou-elaborate, aplicabile în materie;

f) asigură întocmirea formalităților cerute de actele normative și de regulamentele în vigoare în legătură cu deplasările și cu deconturile de deplasare;

g) reprezintă I.L.R. în fața organelor de control financiar;

h) controlează din punct de vedere financiar deciziile emise de conducere.

(3) Contabilul-șef se subordonează direct directorului.

Art. 15. — (1) Activitatea juridică este asigurată de Oficiul juridic, organizat în subordinea directă a directorului I.L.R.

(2) Oficiul juridic are un post de consilier juridic.

(3) Principalele atribuții ale consilierului juridic sunt:

a) asigură elaborarea strategiei, politicilor și procedurilor privind acordarea asistenței juridice în I.L.R. și controlează modul de implementare și aplicare a acestora;

b) inițiază măsuri pentru actualizarea strategiei I.L.R. în domeniul managementului juridic, în funcție de evoluția structurii organizatorice și de atribuțiile acestuia;

c) asigură reprezentarea intereselor I.L.R. în fața instanțelor de judecată și a altor autorități jurisdicționale;

d) avizează pentru legalitate proiectele de decizii și instrucțiuni întocmite;

e) participă, din dispoziția conducerii I.L.R., la susținerea proiectelor realizate de acesta;

f) avizează pentru legalitate și contrasemnează actele cu caracter juridic emise de conducerea I.L.R., precum și documentația întocmită pe linie de achiziții publice de bunuri, servicii și concesiune de lucrări;

g) asigură consultanță juridică, la cerere, conducerii I.L.R.;

h) participă la negocierea de convenții, acorduri și înțelegeri încheiate de I.L.R. în domeniile sale de competență;

i) dispune măsuri pentru obținerea titlurilor executorii în cauzele în care este citat I.L.R., pentru punerea acestora în executare, potrivit legii;

j) prezintă în ședințele conducerii informări cu principalele concluzii rezultate din activitatea de asistență juridică și face propuneri pentru eficientizarea muncii în acest domeniu;

k) organizează și desfășoară audiențele, asigură rezolvarea petițiilor cetățenilor, potrivit competențelor I.L.R.;

l) semnează notele de prezentare elaborate la nivelul I.L.R.

(4) Atribuțiile consilierului juridic se regăsesc în fișa postului, întocmită conform reglementărilor în vigoare.

CAPITOLUL VI

Activitatea de execuție

Art. 16. — (1) Activitatea de execuție se exercită prin coordonatorul de programe și prin personalul din cadrul Serviciului programe, Serviciului lectorate, Serviciului financiar-contabil, resurse umane și administrativ.

(2) Coordonatorul de programe pune în aplicare programele și proiectele I.L.R. și în acest sens:

a) asigură informarea permanentă a directorului și a directorului adjunct asupra activității programelor derulate;

b) este mandatat de către director în legătură cu organizarea și gestionarea activităților din programele derulate;

c) urmărește aplicarea hotărârilor Consiliului de coordonare.

(3) Coordonatorul de programe se subordonează directorului și directorului adjunct ai I.L.R.

(4) Atribuțiile coordonatorului de programe sunt stabilite în fișa postului.

Art. 17. — (1) Serviciul programe este format din personal cu atribuții în dezvoltarea de programe și proiecte de promovare a limbii, culturii și civilizației românești în țară și în afara acesteia.

(2) Serviciul programe funcționează în subordinea directă a coordonatorului de programe.

(3) Principalele atribuții ale Serviciului programe sunt:

a) promovarea proiectului privind predarea cursului de Limbă, cultură și civilizație românească în unități de învățământ din state membre ale Uniunii Europene;

b) promovarea învățării limbii române ca limbă străină în unități de învățământ de peste hotare;

c) promovarea proiectului privind predarea cursului de Limbă, cultură și civilizație românească copiilor angajaților misiunilor diplomatice ale României din străinătate;

d) dezvoltarea și promovarea de programe de limba română în colaborare cu instituții ce promovează direct dezvoltarea limbii române și cu mass-media;

e) eliberarea atestatelor de competență lingvistică;

f) organizarea sesiunilor de verificare, la cerere, a cunoștințelor de limba română, în vederea eliberării certificatelor de competență lingvistică pentru persoanele care nu au absolvit cursul organizat de I.L.R., dar doresc o atestare a cunoștințelor de limba română;

g) organizarea, pe baze contractuale, a cursurilor de învățare a limbii române.

Art. 18. — (1) Serviciul lectorate este format din personalul cu atribuții în desfășurarea activității lectoratelor.

(2) Atribuțiile Serviciului lectorate sunt:

a) pune în practică strategia I.L.R. de promovare a cunoașterii limbii române, de sprijinire a persoanelor care doresc să învețe această limbă și de atestare a cunoștințelor de limba română;

b) elaborează strategia I.L.R. de înființare de noi lectorate de limba română în străinătate și de susținere a celor existente;

c) organizează, prin persoanele nominalizate să predea limba română în străinătate, expoziții, conferințe, proiectii de filme, simpozioane, acțiuni de promovare a elementelor de cultură și civilizație românească;

d) afișează pe internet informații legate de instituțiile și persoanele din străinătate implicate în promovarea limbii române peste hotare;

e) popularizează, prin intermediul internetului, manifestările organizate în mediul universitar din străinătate de lectorii nominalizați de I.L.R.;

f) propune și coordonează programe de colaborare interregională, transfrontalieră în domeniul învățământului în limba română;

g) organizează concursurile pentru nominalizarea persoanelor care vor preda limba română în străinătate, în mediul universitar și preuniversitar;

h) poartă corespondența oficială cu instituții din străinătate pentru depistarea oportunităților ivite pentru înființarea de noi lectorate.

Art. 19. — (1) Serviciul financiar-contabil, resurse umane și administrativ este format din personal care exercită următoarele atribuții:

a) urmărește permanent nivelul de execuție bugetară și informează periodic despre modul de utilizare a resurselor materiale și financiare;

b) elaborează proiectul de buget, pe care îl înaintează spre avizare conducerii I.L.R.;

c) elaborează/aplică instrumentele de evaluare și stabilește calificativele anuale pentru personalul angajat al I.L.R.;

d) propune directorului I.L.R. strategia de realizare și gestionare a resurselor financiare extrabugetare, conform legislației în vigoare;

e) înaintează propunerile cu privire la investițiile necesare, pe care le transmite conducerii I.L.R.;

f) asigură funcționarea casieriei;

g) răspunde de întocmirea și realizarea programului anual de achiziții, pe care îl supune aprobării directorului I.L.R.; asigură încheierea și executarea contractelor în care este parte I.L.R.

(2) Organizarea, conducerea și controlul Serviciului financiar-contabil, resurse umane și administrativ sunt îndeplinite de contabilul-șef, sub coordonarea directorului I.L.R.

Art. 20. — Pentru realizarea programelor sale, I.L.R. poate utiliza personal de specialitate, în condițiile legii.

Art. 21. — Ocuparea posturilor vacante se realizează prin concurs specific, pe baza unei metodologii aprobate în acest sens, în condițiile legii.

Art. 22. — Atribuțiile personalului I.L.R. se stabilesc în fișa postului.

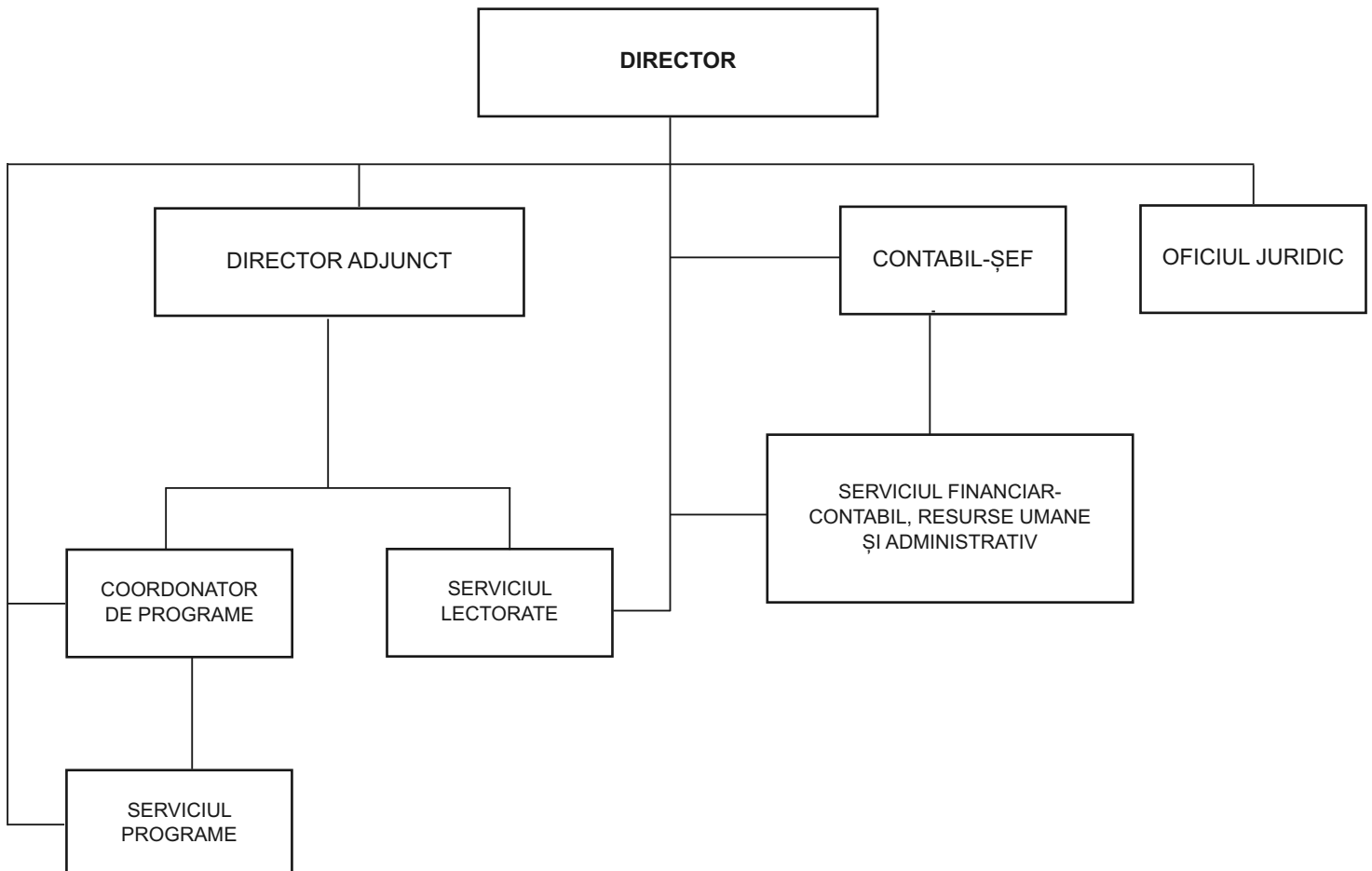
CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 23. — Dispozițiile prezentului regulament se completează cu prevederile legislației în vigoare.

*ANEXĂ
la regulament*

ORGANIGRAMA Institutului Limbii Române

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 34

din 22 septembrie 2008

Dosar nr. 15/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 132 din Codul penal în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, iar asistența juridică este obligatorie conform art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 81 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia, în sensul de a se stabili că, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de plângerea prealabilă a persoanei vătămate și asistența juridică este obligatorie, instanța poate lua act de voința de împăcare a părților și să dispună încetarea procesului penal numai în prezența unui apărător ales sau desemnat din oficiu.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

Instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 132 din Codul penal în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de plângerea prealabilă a persoanei vătămate, iar asistența juridică este obligatorie potrivit art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.

Astfel, unele instanțe au considerat că în cauzele în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut la plângerea prealabilă a persoanei vătămate și asistența juridică este obligatorie conform dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, se poate lua act de voința de împăcare a părților chiar și în situația în care acestea nu sunt asistate de apărător ales sau desemnat din oficiu.

Alte instanțe, dimpotrivă, au considerat că, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de plângerea prealabilă a persoanei vătămate, se poate lua act de voința de împăcare a părților numai în prezența apărătorului ales sau desemnat din oficiu.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Prin art. 9 din Codul de procedură penală, reglementându-se obiectul și exercitarea acțiunii penale, s-a prevăzut cu valoare de principiu, la alin. 3, că „acțiunea penală se poate exercita în tot cursul procesului penal”.

În legătură cu exercitarea acțiunii penale, este de observat că, potrivit art. 131 alin. 1 din Codul penal, „în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată lipsa acestei plângeri înlătură răspunderea penală”.

Tot astfel, prin art. 132 alin. 1 din Codul penal se mai prevede că „împăcarea părților în cazurile prevăzute de lege înlătură răspunderea penală și stinge și acțiunea civilă”.

În această privință, față de caracterul definitiv al manifestării de voință comună a părților de a se împăca, în cuprinsul alin. 2 al aceluiași articol s-a instituit principiul potrivit căruia împăcarea operează *in personam*, stabilindu-se totodată că aceasta produce efecte numai dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii.

Este semnificativă grija legiuitorului pentru asigurarea unei manifestări de voință reale și în deplină concordanță cu interesele legitime ale celor implicați, în care scop s-a prevăzut, în cadrul alin. 3 din articolul menționat, că „pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu împăcarea se face numai de reprezentanții lor legali”, iar „cei cu capacitate de exercițiu restrânsă se pot împăca cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege”.

De aceea, în raport cu această preocupare a legiuitorului de a se înlătura orice posibilitate de neînțelegere de către părți a semnificației și consecințelor actului comun al împăcării, se impune să fie respectate cu strictețe și dispozițiile cu caracter procedural menite să garanteze asigurarea apărării și a unei contradictorialități reale în timpul desfășurării procesului.

În acest context, ținându-se seama de dispozițiile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, prin care sunt reglementate cazurile în care asistența juridică este obligatorie, precum și de prevederile alin. 4, 4¹, 5 și 6 ale aceluiași articol, referitoare la modul cum trebuie să se procedeze atunci când asistența juridică este obligatorie, apare neîndoielnică îndeplinirea cerinței privind prezența apărătorului ales sau desemnat din oficiu, ori de câte ori survine împăcarea părților în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată și asistența juridică este obligatorie.

Ca urmare, în astfel de situații, instanța sesizată cu judecarea infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea plângerii prealabile de către persoana vătămată, iar asistența juridică este obligatorie potrivit art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală nu poate dispune încetarea procesului penal ca efect al împăcării părților decât dacă împăcarea a intervenit în prezența apărătorului ales sau a apărătorului desemnat din oficiu.

A considera altfel ar însemna să fie încălcate dispozițiile cu caracter obligatoriu relative la asistarea inculpatului de către apărător, ceea ce ar atrage, potrivit art. 197 alin. 3 din Codul de procedură penală, nulitatea necondiționată a hotărârii.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004, republicată, precum și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii, în sensul celor arătate.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.
În interpretarea dispozițiilor art. 132 din Codul penal stabilesc:

În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată și asistența juridică este obligatorie potrivit art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, instanța dispune încetarea procesului penal ca urmare a împăcării părților numai în prezența apărătorului ales sau a apărătorului din oficiu.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 septembrie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,
Victoria Maftei

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 428744